

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-הכותב לאשתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שבועה מאי עבידתה?												◇	פז:
על אפוטרופיא שנעשית בחיי בעלה	רב יהודה אמר רב:											◇	פז:
על הפוגמת כתובתה.	ר"נ אמר רבה בר אבוח:											◇	פז:
אזל רב מרדכי אמרה לשמעתא קמיה דרב אשי בשלמא למ"ד על הפוגמת כתובתה, דמסקא אדעתה דלמא מצטרכי לי זוזי ושקילנא מכתובתאי, וא"ל כתוב לי דלא משבעת לי, אלא למ"ד על אפוטרופיא שנעשית בחיי בעלה, איהי מי הות ידעה דמותיב לה אפוטרופיא, דאמרה לי כתוב לי דלא משבעת לי?	[רב מרדכי]											◇	פז:
אתון אהא מתנינו לה, אנו אהא מתנינו לה:	א"ל: [רב אשי]											◇	פז:
הלכה מקבר בעלה לבית אביה, או שחזרה לבית חמיה ולא נעשית אפוטרופיא - אין היורשין משיעין אותה, ואם נעשית אפוטרופיא - יורשין משיעין אותה על העתיד לבא, ואין משיעין אותה על שעבר שעבר מאי עבידתיה?	[תנן]											◇	פז:
על אפוטרופיא שנעשית בחיי הבעל, אבל בין מיתה לקבורה - משיעין לה	רב יהודה אמר רב:											◇	פז:
אפילו בין מיתה לקבורה - לא משיעין לה	רב מתנא:											◇	פז:
לכרגא, ולמוזני, ולקבורה - מזבנינן בלא אכרותא.	דאמרי נהרדעי:											◇	פז:
דלא נדר ודלא שבועה - הוא אינו יכול להשביעה, אבל יורשין משיעין אותה, נקי נדר נקי שבועה - בין הוא ובין יורשין אין משיעין אותה, ה"ק לה: מנקית משבועתא	רבה א"ר חייא:											◇	פז:
דלא נדר ודלא שבועה - הוא אינו יכול להשביעה, אבל יורשין משיעין אותה, נקי נדר נקי שבועה - בין הוא ובין יורשין משיעין אותה, ה"ק לה: נקי נפשך בשבועתא.	רב יוסף אמר רבי חייא:											◇	פז:
בין דלא שבועה בין דנקי שבועה, בין דלא נדר ובין דנקי נדר, בנכסי - הוא אינו יכול להשביעה, אבל יורשין משיעין אותה, מנכסי אילין - בין הוא ובין יורשין אין משיעין אותה, מנכסי אילין - בין הוא ובין יורשין אין משיעין אותה, אבל מה אעשה שהרי אמרו חכמים: הבא ליפרע מנכסי יתומים - לא יפרע אלא בשבועה.	שלח ר' זכאי למר עוקבא:											◇	פז:
בין דלא שבועה בין דנקי שבועה, בין דלא נדר ובין דנקי נדר, בין מנכסי ובין מנכסי אילין - בין הוא ובין יורשין אין משיעין אותה, אבל מה אעשה שהרי אמרו חכמים: הבא ליפרע מנכסי יתומים - לא יפרע אלא בשבועה.	רב נחמן אמר שמואל משום אבא שאול בן אימא מרים:											◇	פז:
בין דלא שבועה בין דנקי שבועה, בין דלא נדר ובין דנקי נדר, בין מנכסי ובין מנכסי אילין - בין הוא ובין יורשין אין משיעין אותה, אבל מה אעשה שהרי אמרו חכמים: הבא ליפרע מנכסי יתומים - לא יפרע אלא בשבועה.	ואיכא דאמרי לה מתניתא, אבא שאול בן אימא מרים:											◇	פז:
הלכה כבן אימא מרים.	רב נחמן אמר שמואל:											◇	פז:
הפוגמת כתובתה - לא תפרע אלא בשבועה.												■	פז:
עד אחד מעידה שהיא פרועה - לא תפרע אלא בשבועה.												■	פז:
מנכסי יתומים, ומנכסים משועבדים, ושלא בפניו - לא תפרע אלא בשבועה.												■	פז:
הפוגמת כתובתה כיצד? היתה כתובתה אלף זוז, ואמר לה התקבלת כתובתיך והיא אומרת לא התקבלתי אלא מנה - לא תפרע אלא בשבועה.												◇	פז:
עד אחד מעידה שהיא פרועה כיצד? היתה כתובתה אלף זוז, ואמר לה, התקבלת כתובתיך והיא אומרת לא התקבלתי, ועד אחד מעידה שהיא פרועה - לא תפרע אלא בשבועה.												◇	פז:
מנכסים משועבדים כיצד? מכר נכסיו לאחרים, והיא נפרעת מן הלקוחות - לא תפרע אלא בשבועה.												◇	פז:
מנכסי יתומים כיצד? מת והניח נכסיו ליתומים, והיא נפרעת מן היתומים - לא תפרע אלא בשבועה.												◇	פז:
ושלא בפניו כיצד? הלך לו למדינת הים, והיא נפרעת שלא בפניו - אינה נפרעת אלא בשבועה.												◇	פז:
כל זמן שהיא תובעת כתובתה - היורשין משיעין אותה, ואם אינה תובעת כתובתה - אין היורשין משיעין אותה.	רבי שמעון:											■	פז:
שבועה דאורייתא, דקא טעין מאתים וקא מודה ליה במאה, היא ליה הודאה במקצת הטענה, וכל המודה במקצת הטענה ישבע	סבר רמי בר חמא למימר:											◇	פז:
שתי תשובות בדבר: הזא, דכל הנשבעין שבתורה - נשבעין ולא משלמין, והיא נשבעת ונוטלת: ועוד, אין נשבעין על כפירת שעבוד קרקעות	רבא:											◇	פז:
מדרבנן, דפרע דייק, דמיפרע לא דייק, ורמו רבנן שבועה עלה כי היכי דתידוק.	אלא אמר רבא:											◇	פז:
פוגמת כתובתה בעדים, מהו? אם איתא דפרעה - בעדים הוה פרע לה, או דלמא איתרמוי איתרמי ליה?	איבעיא להו:											◇	פז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-הכותב לאשתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
כל הנשבעין שבתורה - נשבעין ולא משלמין ואלו נשבעין ונוטלין: השכיר, והנגול, והנחבל, ושכנגדו חשוד על השבועה, וחנוני על פנקסו, והפוגם שטרו שלא בעדים	ת"ש:									⚡	◇	פז:	
שלא בעדים אין, בעדים לא.										⚡		פז:	
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא בעדים - דודאי צריכה שבועה, אבל שלא בעדים - אימא תיהוי כמשיב אבידה ותשקול בלא שבועה. קמ"ל.										!	◇	פז:	
הפוגמת כתובתה פחות פחות משה פרוטה, מהו? מי אמרינן כיון דקא דייקא כולי האי קושטא קא אמרה, או דלמא איערומי קא מערמא?	איבעיא להו:									^	◇	פז:	
תיקו.										■		פז:	
פוחתת כתובתה, מהו? מי אמרינן היינו פוגמת, או דלמא פוגמת מודיא במקצת, הא לא קא מודיא במקצת?	איבעיא להו:									^	◇	פז:	
פוחתת תפרע שלא בשבועה, כיצד? היתה כתובתה אלף זוז, ואמר לה התקבלת כתובתיך והיא אומרת לא התקבלתי ואינה אלא מנה - נפרעת שלא בשבועה.	ת"ש:									■	!	◇	פז:
במאי גביא? בהאי שטרא, האי שטרא חספא בעלמא הוא										⚡		פז:	
באומרת אמנה היתה לי ביני לבינו.	רבא בריה דרבה:									!	◇	פז:	
עד אחד מעידה שהיא פרועה.											■	פז:	
שבועה דאורייתא, דכתיב: (דברים י"ט) לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת, לכל עון ולכל חטאת הוא דאינו קם אבל קם הוא לשבועה	סבר רמי בר חמא למימר:										■	◇	פז:
כל מקום שהשנים מחייבין אותו ממון, אחד מחייבו שבועה	ואמר מר:										■	■	פז:
שתי תשובות בדבר: חדא, דכל הנשבעין שבתורה - נשבעין ולא משלמין, והיא נשבעת ונוטלת ועוד, אין נשבעין על כפירת שיעבוד קרקעות	רבא:										⚡	◇	פז:
מדרבנן, כדי להפיס דעתו של בעל.	אלא אמר רבא:										■	◇	פז: